

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **M. T.**, bytem P., zastoupené: Mgr. Petr Strejček, advokát, se sídlem Škroupova 10, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.11.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 4.8.2014 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Petra Strejčka na nákladech řízení částku 4.719,-Kč na účet č. X, VS 623, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2014, protože s ním nesouhlasí, neboť její zdravotní stav, který stručně popsala, se nezlepšil, ale zhoršil, což vyplývá i z připojených lékařských zpráv, přičemž kvůli snížení stupně invalidity byla nucena s ohledem na majetkové poměry nastoupit do zaměstnání (práce telefonistky v chráněné dílně na čtyři hodiny denně), což vede k dalšímu zhoršování zdravotního stavu; napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, neboť není dostatečně odůvodněno, když zejména postrádá úvahu nad tím, proč došlo v poklesu pracovní schopnosti ke snížení ze 70% na 50%, přestože se její zdravotní stav zhoršil; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované a také požadovala náklady řízení.

Napadeným rozhodnutím dne 6.10.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ X ze dne 4.8.2014, kterým jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 14.9.2014 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 17.7.2014 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50% a invalidní důchod nyní činí 6.770,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.10.2014 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.9.2014 byla žalobkyně uznána pouze invalidní pro *invaliditu druhého stupně*, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-70%, a žalobkyni byla přiznána dolní hranice vymezeného rozpětí, tj. 50% a tato míra poklesu dle § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 17.7.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 19.9.2014 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně byla uznána pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50% dle OSSZ i ČSSZ, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro které jí byla stanovena uvedená míra poklesu pracovní schopnosti, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (datum změny invalidity: 17.7.2014).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 17.12.2014 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 6.10.2014 jí bylo doručeno dne 8.10.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Zdejší soud proto požádal PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.3.2015 za účasti žalobkyně a odborného lékaře z oboru neurologie. Z obsahu tohoto posudku vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Byl totiž zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po extirpaci výhřezu L4/5 (21.1.2004) se sekundární peridurální fibrosou v úrovni L4/5, přetrvávajícími známkami vícekořenového postižení na dolních končetinách, s trvalými projevy kořenového dráždění s výrazně omezenou funkcí bederního úseku páteře, přetrvávajícími sfinkterovými obtížemi. Dále byl objektivizován algický syndrom středního a dolního úseku hrudní páteře s výrazně omezenou funkcí na podkladě degenerativních změn, ventrální a laterální spondylosa (dle

RTG Th páteře 16.6.2014); jedná se o těžké funkční postižení dvou úseků páteře. PK MPSV byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ a s posudkovým hodnocením námitkového řízení v tom, že u žalobkyně se jedná o těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položky 1d) přílohy vyhlášky, ale komise na rozdíl od nich stanovila míru poklesu pracovní schopnosti rozmezí v 50 - 70% horní hranicí 70% pro objektivizované těžké funkční postižení více úseků páteře, a sice hrudní a bederní páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem s poruchami hybnosti končetin, poruchami funkce svěračů a s poklesem celkové výkonnosti při lehkém zatížení. Žalobkyně není schopna trvalého pracovního zařazení, tudíž se jedná o pokračování invalidity třetího stupně (od 12.5.2004). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

*c) **nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.***

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku

vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 6.10.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání třetího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 16.3.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a tudíž **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4.8.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 12.5.2004, když míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí o zdravotním stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ pracoviště Plzeň (50% poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity třetího stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 99/2014-38 ze dne 28.5.2015, když rozhodnutí o snížení invalidity z třetího na druhý stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách její námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 4.8.2014.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně dne 25.3.2015 požadoval náklady řízení ve výši 4.719,-Kč představující náhradu tří úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, účast při jednání PK MPSV) a tří režijních paušálů á 300,-Kč i DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 3.900,-Kč, tj. 819,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal uvedenou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. května 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně